Araştırma Beyanı

Araştırmam tek bir soruyla başlar: İktidar nasıl işler, ona karşı direniş nasıl düşünülür, sahnelenir ve sürdürülür? Bu soruya edebi ve dramatik metinler üzerinden yaklaşıyorum; bu metinleri iktidarın yalnızca temsil edilmediği, aynı zamanda açığa çıkarıldığı, yeniden düzenlendiği ve tartışmaya açıldığı alanlar olarak okuyorum. İktidara, yönetimselliğe ve biyopolitikaya ilişkin post-Foucaultcu yaklaşımlardan yararlanarak, sessizlik, ret ve geri çekilmenin iktidarın işleyişini, ne kadar geçici olursa olsun, doğrudan karşı çıkmadan nasıl kesintiye uğratabileceğini anlamaya yönelik bir etik-estetik direniş çerçevesi geliştiriyorum.

Bu soruyu birbiriyle bağlantılı üç alanda sürdürüyorum. Çağdaş İngiliz draması, özellikle de Edward Bond ve Howard Barker üzerine çalışmalarımda şiddeti, otoriteyi ve direnişin sınırlarını inceliyor; Foucault'dan ve Agamben'in potansiyalite ve impotansiyalite düşüncesinden yararlanıyorum. Anthony Burgess ve Irvine Welsh üzerine daha önceki araştırmamdan doğan erkeklikler ve performans çalışmalarımda, iktidarın bedenlerde ve kimliklerde nasıl biçim aldığını soruyorum. Performansın eril otoriteyi, bedensel düzenlemeyi ve kırılganlığı nasıl sahnelediğini ve etik değişim olasılığını nasıl açtığını okumak için biyopolitik erkeklikten bir çalışma merceği olarak yararlanıyorum. Uyarlama ve klasik alımlama çalışmalarımda ise Yunan trajedyasının, komedisinin ve Shakespeare'in sahne, film ve televizyon için nasıl yeniden tasarlandığını inceliyorum. Burada, yeni bir biçimin karakteri, eyleyiciliği, aidiyeti ve eylemin koşullarını nasıl yeniden şekillendirdiğini ontolojik dönüşüm açısından inceliyorum.

Bu alanlar ayrı projeler değildir. Her biri aynı sorunu farklı bir saha üzerinden ele alır: beden, dramatik biçim ve metnin ortamlar arasındaki hareketi. Birlikte, iktidarın özneleri nasıl kurduğunu ve etik ve estetik edimlerin bu kuruluşu nasıl sarsabildiğini sorarlar.